

DOSPELÍ
UPOZORŇUJEME VÁS ...

... náh náh

No, pozhalil by jste ho?

roztomila Ivo Koutný:

FROGHU DUCHOVNA

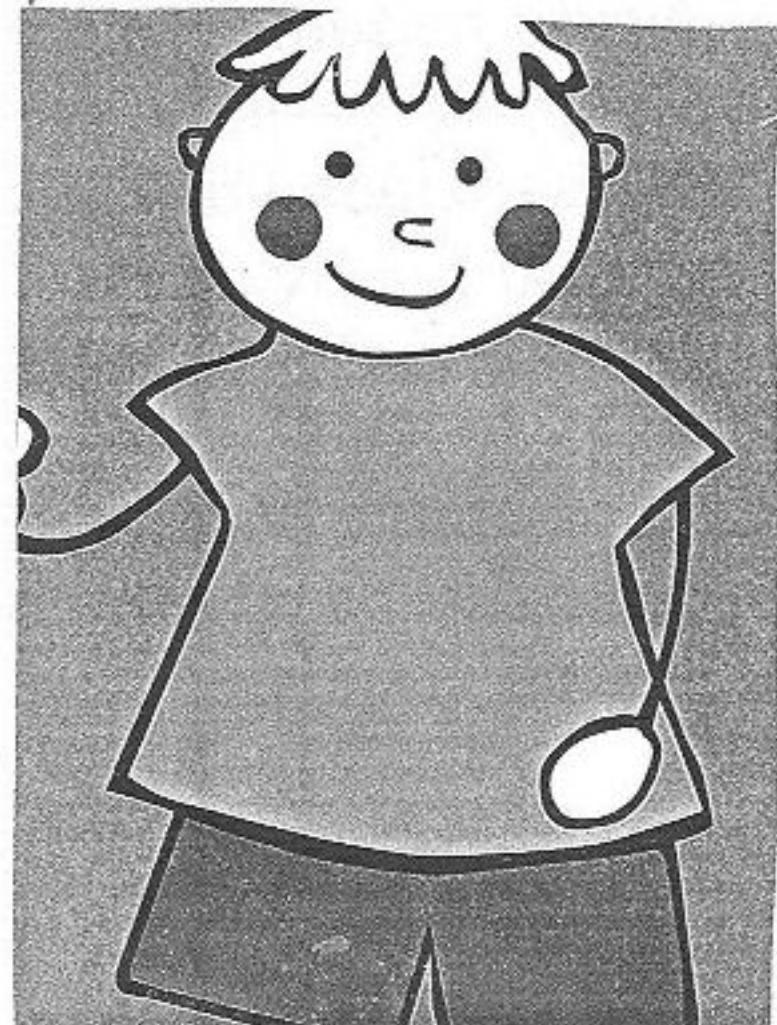

Milý takinku,
mou se bojím, ale kříšin se na ten nový svět.
Bude to tam jistě škvele. Tady je to taky,
ale když nis, kě nis ka jin mořicu po-
krač nový svět, tak se musíš kříšit.
Jelyš jsem, kě tam nebude holom lebe
zádna roda a ani stěny. Kubec si
ten svět nedokážu přidatovat. Takinku,
dkž mi patce aby mi porod myšel.

Vojtíšek

Kolik takových dopisů chodi Bohu do jeho kanceláři.
Třídu si je do drou hromádek. Na dopisy děti,
akter se narodily a jsou mítovány a na dopisy dě-
tí, které druhý svět nikdy nepoznají. „Ti lidé, ko-
nechajou, ně mi je takili.
Mě malí děti, kteří jsem
dal duši. Jak velký dar
jsou jim dal a oni ho
odmítl. Děti moji i vám
jsou dal srdce.“ A k oči
Bohu taky slzy a smuteč
se díval na velký početní
rozdíl obou hromádek...

Palajola

Rozhovor s Márinkou

Márinko, Jak se teď máš?

Momentálně jsem na dně!

Na lyžák nejedeš, že? A proč?

Jedeme do Německa, stojí to asi 4000,- .Jedu tam sportovně, kvůli volejballu

Těšíš se tam?

Jo docela jo. Nikdy jsem v Německu nebyla.

Umíš lyžovat?

Trošku, trošku, malinko...

A máš nějaký dobrý zážitek z lyžování?

Hmm... Minulý rok jsem poprvé lyžovala. Jezdila jsem pozadu, nakonec jsem hodila hubu u rybníka.

Líbí se ti v naší třídě?

Ujde to. Ale mohlo by to víc zapadat! Ale nikdy to přece taky ideální být nemůže!

S kým se ve třídě nejvíce bavíš?

S Májou, Terkou Paláskovou úsměv ☺ , Veve. Ale s tou už moc ne...

Budeš z této školy odcházet?

Nevím, nejsem si jistá...

Na co bych se ještě zeptala, vadí ti, že jsi blondýna?

Ne, jsem ráda. Vtipy mi nevadí.

A přebarvila by ses?

No, možná. Chtěla bych vyzkoušet něco nového. Ale až budu starší...

Co bys chtěla všem vzkázat?

Že, když si na ně bude někdo dovolovat, tak ať na to kašlou....

-Palajda

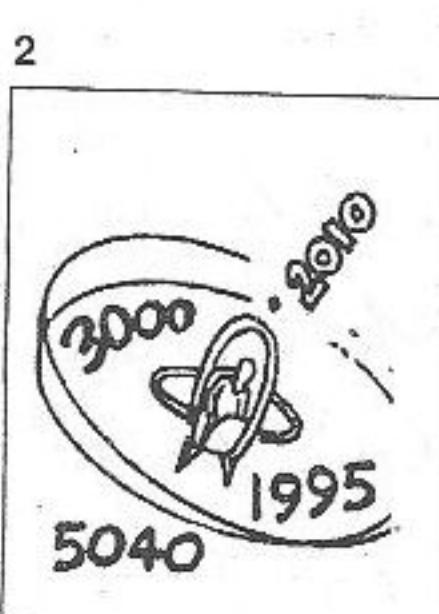
Vyber si své superschopnosti

Přál či přála sis někdy umět létat? Nebo jsi možná chtěl/a být neviditelný/á. Nebylo by úžasné mít takové superschopnosti?! Přestože je nemůžeš mít doopravdy, může ti o tobě samém/samé mnoho napovědět právě to, kterou z nich bys chtěl/a mít. Tvá přání ti mohou dokonce ukázat, v jaké práci či profesi by ses jednou mohl/a dobře uplatnit.

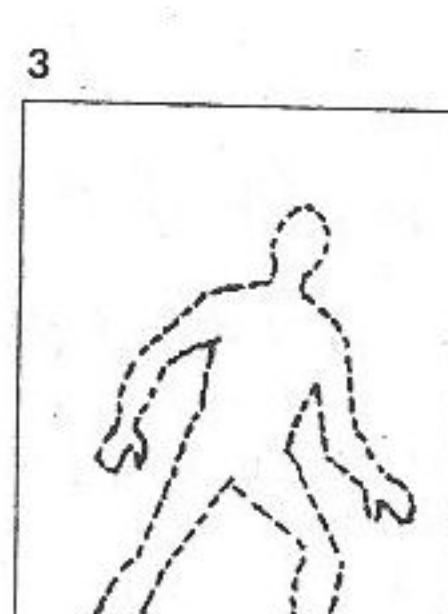
Přečti si tento seznam superschopností a zatrhn dvě, které bys měl/a nejraději.

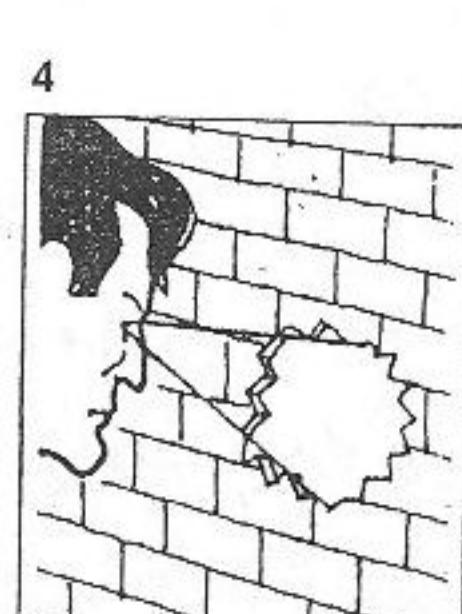
Schopnost létat

Schopnost cestovat v čase

Schopnost stát se neviditelným/neviditelnou

Schopnost rentgenového vidění

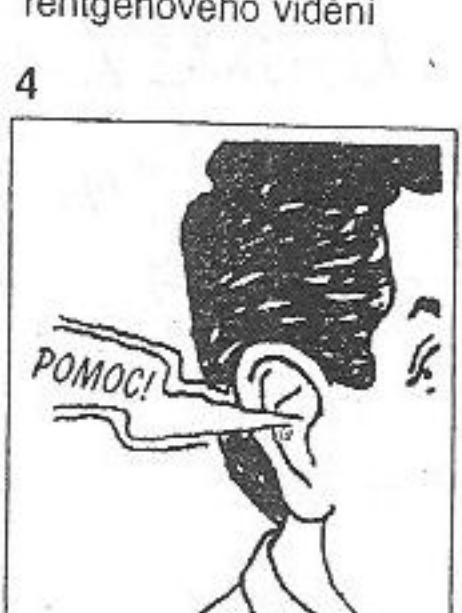
Schopnost měnit podobu
(vypadat jako jiní lidé
nebo věci)

Schopnost čistit myšlenky

Schopnost vidět budoucnost

Schopnost slyšet jasně na velkou vzdálenost

E.P.- Pokud máte zájem, přijďte si pro vghodnocení kdykoliv během odpoledního času na náměstí ř. 3

Agáta

S.O.S.

Dosel mi make-up, co když mě poznají?

Měvala

MILÁ MRTVOLO,

NENÍ NA ŠKODU ODHALIT SVOU PRAVOUTVÁŘ!

PS: ALE NĚJAKÉ ZASMAVÉ SUROVINY

BUDOU V KUCHYNI K DISPOZICI.

Agáta,

mám, že tady je ta S.O.S. ale já prostě musím někomu poslíkovat a říct jak jsem tu ráda, že jsme tu všichni tak hanárců - ští, že ta tu fajn...

MILÁ NADĚJNA,

TO NAŠ VŠECHNÝ MOC MOC TĚŠÍ A URČITĚ

DOUFAJME, že to tak vydrží až do konce...

Milá Agáto,
nevím, kde rácií. Tak těla. Řeknu ti, že
nesnáším klarení po klavíři. Není jsem to
říhal; mým „blízkým“, ale oni mě
nerespektují a FURT mě hlaď. Co mám
dělat, aby toho nechali? Mám se nechat
vyholit do hola?

MILÁ HLAVO,

JEDNA Z MOŽNOSTÍ JETO VPHOLENÍ, ALE
POKUD MÁŠ DLOUHÉ VLASY, JE SICH ŠKODA.
ALE MÁM PRO TEBE LEPSÍ RADU. POKUD
TI TO ALAZENÍ HODNĚ VADÍ, TAK NOS ČEPEČEK.
MOŽNÍ OBCHODY TI NABÍZEJÍ TISÍCE A HOHUTI
DOPORUČIT TŘEBA SLAMĚNKU S KŘTICÍKOU.

PS: JESTLI CHCEŠ MŮŽEŠ SI HO UHAČKOVAT
V KLUBU PLETENÍ A HAČKOVAVNÍ U
PANA UČITELE NEJPORA

Dobrá naděja na T. mísce! :)

Fotograf jednoho významného magazínu dostal za úkol udělat reportáž o velkém lesním požáru. Jeho šéf mu vytelefonoval na letiště zapůjčení malého letadla i s pilotem. Fotograf dorazil na letiště hodinu před západem slunce a opravdu, na letištní ploše stála malá Cessna a v ní seděl pilot. Fotograf si vylezl s výstrojí na zadní sedadlo a povídá: „Tak honem do vzduchu!“

Pilot nahodil motor a za chvíliku se letadlo odlepilo od země. Letělo sice dost nevyrovnaně, ale letělo. Fotograf říká: „Letěte na severní stranu požáru a udělejte tam několik nízkých průletů.“

„Proč?“ ptá se nervózně pilot.

„Protože chci udělat fotky. Jsem fotograf a fotografově dělají fotky.“ Po krátké pauze pilot povídá: „Chcete snad říct, že nejste můj letecký instruktor?“

„Tady máš dárek k narozeninám – nový barometr.“

„Bezva. A ještě mi ukaž jak se na něm nastavuje počasí.“

Povídá jeden druhému:

„když uhodneš, kolik mám housenek, dám ti všechny tři.“

Při hodině zpěvu vyvolá paní učitelka Michala, aby vyjmenoval bicí nástroje. Michal odpověděl: „Rákoska, vařečka, řemen.“

Místní obyvatel se ptá rybáře, který chytá na břehu řeky:

„Jak dlouho už sem chodíte na ryby?“

„Pět let.“

„A to jste si ještě nevšiml, že tu žádné ryby nejsou?“

„První tři roky ne, ale teď už začínám mít jisté pochybnosti...“

Dnes na říjane

- Mařka: Buch, buch, Jířo otevř! Seš hlôchá?
- Jířa: Chrrrrr.....
- Mařka: Tož Jířo! - PRÁSK - (Do dveří)
- Jířa: Áááááá!!! Pomoc, Já ještě nechcū ômřit!!! Uáááá....
- M: Jířo, tož vstává, to sem přece já – Mařka!
- J: Jéda, těs mně veděsela! To mně ôž nikdá nedilé! Nebo mně jednó odvezó a pak tě nikdo drbe povídat nebôde.
- M: Co mám dilat, kdež seš hlôchá.
- J: Já sem jenom spala! Včira sme bele vzhuro do noce. Měle sme se starym véroči svatbe. Tak sme si jednó užile. Naköpile sme piva, sušenke, chipse a pařile sme o telke. To tě bela romantika...
- M: No ja, Tak sem o tech sedmákó bela. Jiří má velkó bolo. To z teho hono za lyžo.
A ta Brambora, - Mařka, jako já se menuje – ta tě mněla včira trapas. Jela na šleprô a přetom se hrála se zipem. No, a pak postěla hulke z rok. Zaňo jel zrovna náké švarné mládenec. Škoda, že se to o něho tak pokazela. Lyže mu najele rovnó na te hulke a tak sjel z vleko take a porazel tře děcka za sebô: od Verče Konopáčové, přes Lukeša až po Drahu. Ta to mněla blby, protože dostala od Lukeša lyžo do brade.
Hned na to spadla i Veve s jednó neznámô lyžařkó, ty se s teho mohle uchechtat.
- J: Chudera, hlavně kvule tomo borcové.
- M: Ale bela sem na ňu pešná, Páč to brala s homorem a Za žádnó ceno se nikemu neomluvela. To je moja holka. Ta se mně lébi... No šak, Marie so Marie to se mose nechat...
- J: Ale machřet nemoseš!
- M: No vidiš, že sme si zaš naše terč. Že se vždecke najde někdo, na koho mit kece. U té sedmičke se mně lébi.
- J: Tož zétra se zas uvidíme v kravině, ne?
- M: Možná, ale včil ôž mosem jit.
- J: Tož teda nazdar.

Kup si brejle!

V parku na lavičce seděly čtyři dívky. Vlastně tři. Čtvrtá se právě zvedla a začala skákat přes švihadlo.

V tom – kde se vzal tu se vzal, na točící se švihadlo dorážel šedivý pes.

„Je to foxteriér?“ zeptala se Marcela.

„Kup si brejle,“ zasmála se Šárka. „Tohle je knírač.“

Brejle by jí nepomohly,“ poznamenala Bára. Spíš kniha, co se jmenuje Máme doma pejka.“

Koukni,“ poučovala Šárka, „má kníry. Tak je o knírač.“

Knírač?“ zarazila se Petra a přestala skákat. Jeden knírač se ztratil. Četla jsem to. Knírač, slyšící na jméno Floček.“

Fločku!“ křikla Bára.

es strnul a pohlédl k lavičce.

Je to on! Je to ztracený es!“ volala Bára. „Víš adresu?“

Ne, ale je na tom oznámení. Visí na výloze cukrárny,“ řekla Petra a švihadlo, teré ji přestalo zajímat, si vázala kolem pasu.

Pojděte tam.“

Mějte rozum,“ ozvala se Marcela. „Co když je tady ním někdo na procházce.“

amarádky vstaly, rozhledly se po nevelkém parčíku, ale nikoho neviděly. Ozhodly se tedy, že půlou k cukrárně. Ale

Floček byl neposlušný. Na jméno sice slyšel, děvčata však následovat nechtěl. A když ho Šárka popadla za obojek, vzepřel se a výhružně zavrčel.

„Nedostaneme ho tam. Petro, běž se kouknout na adresu.“

„Jo, a Floček zatím uteče. Knírač líta jako blázen. To není pekiňák.“

„Někde doma máme vodítko. Ale nevím, jestli bych ho našla.“

„Stačil by kousek provázku.“

„Fločku, pojď, Fločku,“ tentokrát psa za obojek vlekla Bára. Ale po několika metrech hubovala: „Nejde to. Copak s ním polezu po čtyřech?“

„Proč ne? Já myslím, že by ti to slušelo.“

„Co je knírač, víte,“ ušklíbla se náhle Marcela. „Ale mozecky máte slepičí. Vůbec vás nenapadlo, že tady máme...“

„Co máme?“ divila se Šárka. „Co nás mělo napadnout?“

„Kup si brejle!“ odsekla Marcela a za pár vteřin vedla Fločka k cukrárně.

Jak to dokázala? Brejle si nekupujte, stačí, když budete přemýšlet.

„Jesenní
najdeš
v příštím
čísle
Máme doma pejka.“

Autor čísla příspěvku: Dráha, Palajda, Maja
do kohoto čísla přispěli:
v čísle jste zjistili

S.O.S AGÁTA - . . . Maja
PSYCHOTESTER - . . . Dada
DOBRA NALÍTA - . . . Dada
ROZHOVOR, TŘÍČLU DUCHOVNÍH, O NÁS NA HALE ... Palajda

Vyhrazujeme si právo na zkrácení, pozmenění
nebo opravení učlaju včmi danyh. Jedna' se
především o rozhovory neto příspěvky . . .

Rent časopis návile díly Dráha, číslo ji . . .